

EFL-journaal

nr 19 9 jun 2016

NETTE PR. HET KAN

HET ENGE INTERNET

WWW.EFL.NL

Voorwoord

Het moet even van ons hart. Het vorige journaal is slecht gelezen. Natuurlijk beschikt de stichting over het bekende e-Marketing instrumentarium om het aantal door-kliks en dergelijke te meten, zodat we weten welke uitingsvormen beter werken dan andere. Het is echter opvallend wat het effect van het woord “kunst” in het mail-onderwerp tot gevolg heeft. Het was ons vooraf al duidelijk dat geld en kunst niet goed samengaan. We hadden echter gedacht dat dat vooral vanuit het perspectief van “de kunst” zou zijn. Nu verbaast het ons toch dat geïnteresseerden in elektronisch geld significant het voorgaande “kunst-journaal” hebben genegeerd. Alsof het een wederzijdse aversie is.

En toch, gewaardeerde lezer, is onze mening, als stichting ter begeleiding van de e-Gulden, dat geld geen doel op zich is. Het dient ter ondersteuning van boeren, burgers en buitenlui om zich in een eerlijke relatie tot elkaar te kunnen gedragen. Wij zijn er om te demonstreren dat de erfenis van Satoshi tot in alle uithoeken van Nederland van toepassing is. Natuurlijk is de bewaking van de technische infrastructuur onze dagelijkse zorg, maar die infrastructuur wordt niet beter verzekerd dan door een breed draagvlak.

Om nog maar eens een stukje willekeur aan te halen illustreren we met het eerste artikel hoe een doorsnee beeldvorming een veelbelovende technologie kan miskennen. In werkelijkheid heeft het natuurlijk net zo lang geduurd voordat de technische voorlopers de kunst verstonden om de doorsnee beeldvorming aan te spreken. Voelt u zich aangesproken.

Armen uit de mouwen dus. Met nette PR zoals we in “Doe het zelf PR voor EFL Deel 2” illustreren.

Tenslotte zetten we een punt achter de artikelreeks “Opa, kijk, ik vond op zolder”. Maar niet zomaar een punt. Lees vooral verder.

Ondertussen hebben zich een kleine 100 mensen aangemeld voor het eFiliaal-Journaal. Als u onze dynamiek wilt blijven volgen schrijf u dan vooral in via een mailtje naar redactie@egulden.org of redactie@efiliaal.nl met als titel EFILIAAL-JOURNAAL

Veel leesplezier gewenst!

Stichting Electronic Gulden Foundation

Het riskante internet

Nu de introductie van eFiliaaL met rasse schreden dichterbij komt wordt het ook tijd voor andere maatregelen dan het ontwikkelen van software, websites en dergelijke. Bij een strakkere bedrijfsmatige aanpak hoort nu eenmaal ook een verhoging van het professioneel niveau. En daar horen ook zaken bij als een kantoortje, een vergaderruimte, een presentatie en opleidingsruimte en dergelijke. En ook daar wordt dan ook druk aan gewerkt.

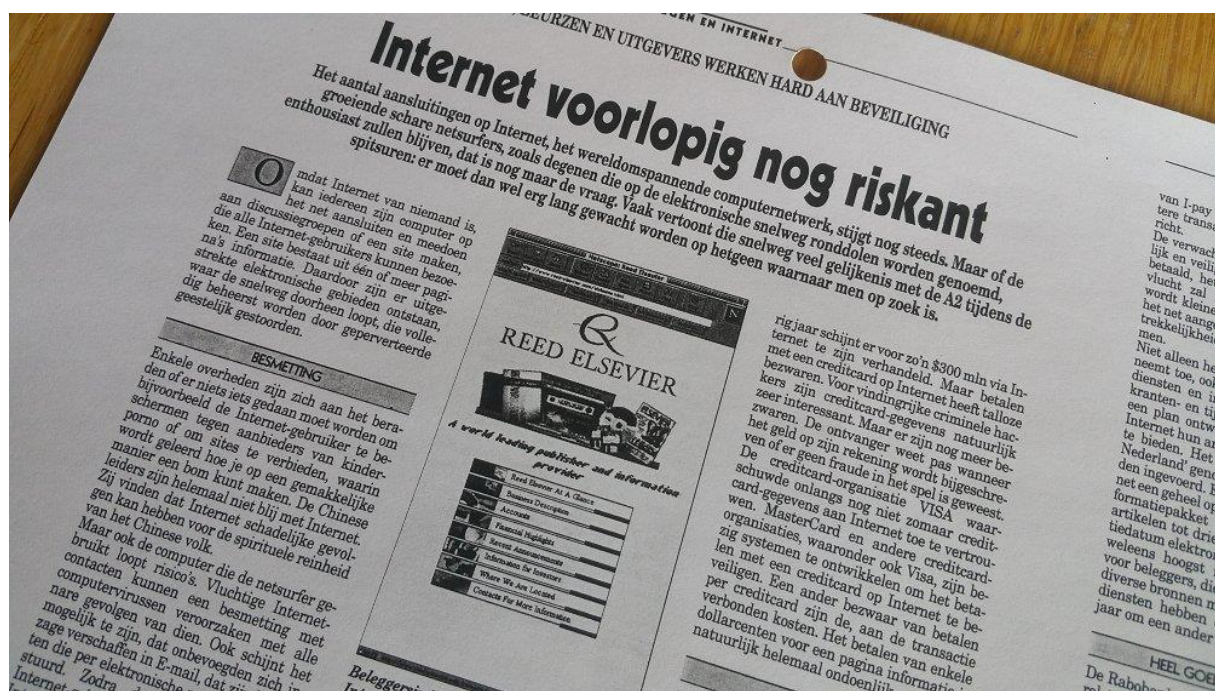
Het doorspitten van oude archieven om te kijken of je daar iets mee kunt hoort daar uiteraard ook bij. En dan stuit je nog wel eens op iets grappigs, bijvoorbeeld een exact twintig jaar oud artikel van het blad Elsevier over de vroege jaren van het internet.

Zoals heel veel mensen in 1839 de invoering van de stoomlocomotief in Nederland en in de jaren negentig de invoering van het internet met groot wantrouwen bekeken, zo kijkt nu 99,9% met wantrouwen naar cryptogeld. Iets wat straks met de invoering van eFiliaaL trouwens vanzelf wel zal verdwijnen.

Laten we eens een paar prachtige regels proza uit het artikel bekijken: "Het aantal aansluitingen op Internet, het wereldomspannende computernetwerk, stijgt nog steeds. Maar of de groeiende schare netsurfers, zoals degenen die op de elektronische snelweg rondlopen, worden genoemd enthousiast zullen blijven is nog maar de vraag.". Het mag duidelijk zijn, voor de schrijver van het artikel hoeft Internet niet. Het is meer bedoeld voor de dolende zielen, de surfende verdwaasden. Kennelijk dacht er ook toen een groep mensen al wat verder. Maar we zien wel een parallel. Voor de doorsnee journalist gaat cryptogeld en bitcoin veel te hoog. Men snapt het niet. En wat iemand niet begrijpt zal hij al snel gaan veroordelen of in een slecht daglicht gaan plaatsen. En dat gebeurt dan ook prompt:

“Overheden zijn zich aan het beraden of er niets gedaan moet worden om de internetgebruiker te beschermen tegen aanbieders van kinderporno. Of sites hoe je kunt leren hoe je een bom moet maken. “

Overheden en nieuwe technieken gaan niet gewoon samen. Dat is dagelijks uit het nieuws te halen. De overheid loopt meestal vele jaren achter de feiten aan en bij de voornaamste zogenaamde "mainstream" media is dat al niet anders. Van een objectieve, feitelijk voorlichting op het gebied van cryptogeld en dergelijke zal nog in geen jaren sprake zijn. Tot die tijd zal ons vooral op de gevaren worden gewezen. Met de kranten en tijdschriften als de bringers van de boodschap.

Doe het zelf PR voor EFL Deel 2

Vroeger was reclame maken simpel. Je plakte het hele dorp onder met posters en de regen en de wind regelden in het najaar het opruimen. Die tijd is echter geweest en is vervangen door het internet als wisselend succesvol reclamemedium.

Zou je nu de stad of het dorp vol gaan plakken dan had je als snel een BOA achter je aan om je een bekeuring in de maag te splitsen. Dat vraagt dus om een wat andere aanpak. Die aanpak kan zijn door zaken te gaan combineren. Immers, het is hip om tegenwoordig letterlijk van alles een foto te maken en die via de social media te verspreiden. En daar liggen mogelijkheden. Het levert een plaatje op zoals op de cover van dit journaal.

Wat we nodig hebben is een simpel bordje dat gemakkelijk te bevestigen en te verwijderen is. Er zijn twee prototypes, eentje die je zo in de grond steekt en eentje met een paar bordmagneten op de achterkant die dus aan alles te bevestigen is wat maar van ijzerhoudend metaal is. Een concept van simpel postertje vindt u hier: <https://efl.nl/eflposter3.pdf>

Zelfs de meest onhandige knutselaar maakt het in een kwartiertje.

En dan maar fotograferen met de mobiel. Alles wat u de moeite waard vindt, met een reclamebordje erbij. Mooie plekjes in uw dorp, de kat, andere dieren, kortom al datgene wat mensen op hun social media plaatsen. Daarna kunt u het verspreiden over de sociale media waarmee u op onopvallende manier een stukje public relations in gang kunt gaan zetten.

Och, en stuur ons ook een link! We delen, retweeten en liken het natuurlijk met alle plezier.

Opa, kijk, ik vond op zolder IV

Als u na het vorige journaal heeft gedacht “nu hebben we ze wel gehad” dan had u het blijkbaar mis. Maar als u aan de volgende voorwaarden voldoet adviseren wij u om toch nog even verder te lezen :

Als u gelooft dat :

- dit echt het laatste project is waar nog dingen niet echt zo goed gaan;
- het volgende project wel op tijd en binnen het budget klaar zal zijn;
- we met z’n allen echt op de nieuwste apparatuur zitten te wachten;
- de volgende oplevering van de software alle problemen wel op zal lossen;
- het inhuren van meer mensen betekent dat het nu echt sneller gaat;
- het inhuren van “deskundigen” alle problemen wel op zal lossen.

De Accountmanager

Ieder bedrijf dat iets aan uw onderneming kwijt wil (en dus aan u wil verdienen) heeft hem: De Accountmanager. Vroeger gewoon verkoper of – nog banaler- handelsreiziger genoemd. Maar dat klinkt niet en daar krijg je vandaag de dag dus niemand meer voor.

Deze Accountmanagers verkopen apparatuur, programmatuur en vooral “Mensen en deskundigheid”. Het bedrijf dat deze mensen uitleent tegen een dikke betaling, heeft voor elk probleem de juiste mensen rondlopen.

In het algemeen krijgen deze mensen binnen het bedrijf de functie van Consultant (zie aldaar) maar ook een baan als “specialist in iets” is erg populair.

Kenmerkend in de aanpak van de juiste Accountmanager is, dat hij nooit langs zal komen om iets te verkopen. Nee, hij komt uitsluitend informeel uw problemen inventariseren. Met de beste bedoelingen uiteraard. Niet om er iets aan te verdienen. Maar een keertje met een buitenstaander brainstormen levert toch vaak goede nieuwe inzichten op?

Een weekje later zal hij opbellen over iets anders en u dan terloops vertellen dat hij nog eens heeft nagedacht over uw probleem en dat hij denkt daar wel een oplossing voor gevonden te hebben. En daar zal hij wel even vrijblijvend iets over opsturen.

En dan zal hij u volgende week even vrijblijvend bellen of hij misschien nog even vrijblijvend langs mag komen om eventuele vragen over zijn oplossing te beantwoorden. Geheel vrijblijvend natuurlijk, dat spreekt voor zich.

Accountmanagers kunnen buitengewoon volhardend zijn. Wat heel goed kan helpen is een agressieve secretaresse met een cerberus-mentaliteit. Die zijn niet gemakkelijk te vinden, maar ze zijn hun (soms hoge) gewicht in goud waard.

Het meest ideale speelveld van de Accountmanager is de (lokale) overheid. Een speelveld waar niet op het verspillen van een miljoen of meer wordt gekeken. Met name om lokale bestuurders zwermen ze als muggen om een windlichtje.

Kijk uit met Accountmanagers die uw ondergeschikten gaan bewerken. Vooral als ze teveel inzicht in uw organisatie krijgen en de Intriganten of the Untouchables weten te lokaliseren en die gaan benaderen.

Dat kan veel irritant gezeur opleveren. Verbiedt het daarom altijd in een zo vroeg mogelijk stadium.

De Regelneef

In elke organisatie zijn mensen te vinden die zich bezig houden met het beschrijven van de standaards en procedures. Ze kunnen zich helemaal uitleven in het bedenken van regels voor letterlijk alles wat er op ICT gebied gebeurt. De Regelneef (met dank aan Koot en Bie) die het gehele automatiseringscircus naar zijn hand wil zetten en alle problemen op wil lossen door het stellen van steeds meer regels. Een soort overheidsfunctionaris dus.

In de praktijk is het vaak iemand die het in zijn vak, om wat voor reden dan ook, net niet helemaal gemaakt heeft. Hij wordt door de collegae dan ook vaak als vermakelijk, of afhankelijk van het type persoon, als buitengewoon irritant ervaren.

De dikke boeken met standaards en procedures worden uiteindelijk een doel op zichzelf.

Buiten de opsteller(s) weet gewoon niemand wat erin staat. En gezien de dikte zijn ze ook niet al te toegankelijk. Daarnaast ontwikkelt de ICT wereld zich razendsnel, en lopen deze handboeken per definitie een flink eind achter de feiten aan.

In elk project komt er een moment dat de onvermijdelijke overschrijdingen van het budget (zowel in tijd als in geld) door iemand geweten wordt aan het feit dat men zich steeds aan de tijd vretende regels van “het handboek standaards en procedures” moet houden. En gezien de dikte van dit boek zijn daar meestal inderdaad wel enkele (schijn-?) argumenten in te vinden.

De Regelneef zal dan het volgende argument aanvoeren “Er is nooit tijd om het goed te doen, maar er is altijd tijd om het over te doen”.

Het management zal vaak, in een laatste poging het project toch bijtijds klaar te krijgen, ervoor kiezen om de bouwers in het project even de gevraagde ruimte te geven onder de voorwaarde dat eventuele aanpassingen die nodig zijn om aan het handboek te voldoen, in een later stadium alsnog uitgevoerd worden.

Iedereen weet, dat dit nooit zal gebeuren, omdat er altijd iets is met meer prioriteit. Het is de vraag of dat erg is. Meestal niet.

Kortom, de Regelneef heeft meestal een weinig begerenswaardig baantje maar blijft in uw speelveld hangen bij gebrek aan perspectieven elders.

De Theoreticus

De term zegt het al: De Theoreticus heeft het vak uitsluitend nog op school, zeg maar de HBO of Universiteit, geleerd. Hij stelt dat graag tentoon door overal zijn titel op te zetten.

Het probleem met de Theoreticus is, dat hij nog denkt dat uw organisatie volgens de regels en het boekje werkt. Niets is in de praktijk natuurlijk minder waar.

Organisaties die volgens de regels werken bestaan gewoon niet. Maar dat weet de Theoreticus nog niet. Noem het gebrek aan praktijkervaring.

In de belevingswereld van de Theoreticus is alles gepland: Er is altijd een naast-hoger plan. Alsof we in Noord Korea of andere centraal geregelde heilstaat leven.

“The mother of all plans” is natuurlijk het ondernemingsplan. Een soort oud-communistisch 5-jaren plan waar het allemaal in staat.

Afgeleid van het ondernemingsplan is het informatieplan, waarin precies staat wie welke informatie wanneer waarvoor nodig heeft. En ook dat graag minimaal 5 jaar vooruit.

Een deel van die informatie moet geautomatiseerd worden verwerkt wat natuurlijk in het automatiseringsplan staat.

En automatiseren doe je met apparatuur en programmatuur, dus dat je nu een hardwareplan en softwareplan krijgt is logisch.

Om dit alles te bestieren en te bemannen is een personeelsplan handig.

Deze dingen kosten handenvol geld, en hoe we dat gaan realiseren staat – uiteraard- in het financieel meerjarenplan.

De Theoreticus kan 2 kanten op gaan. De eerste kant is, dat hij zich aanpast aan de omstandigheden en een gewaardeerd speler op uw speelveld wordt. De tweede mogelijkheid is, dat hij zich ontwikkelt tot “Hoofdschudder”. Ook dit laatste komt vaker voor dan u misschien denkt.

De Figurant

Geen organisatie zonder reorganisatie. Wat betekent dat er altijd mensen buiten de boot vallen waar domweg geen werk voor is. Vooral bij grote organisaties en de overheid is er weinig behoefte aan om overgeschoten personeel te ontslaan, dus wordt men gewoon onderdeel van de inboedel, een soort levend meubilair. Men wordt een figurant. Onschuldig, en het probleem lost zichzelf wel op omdat men het zo zat wordt dat men wel vertrekt. Helaas werkt deze truc niet bij ambtenaren.

Het is verbazend hoeveel van dit soort –in feite volkomen overbodige- figuren rondlopen in grote organisaties en inderdaad bij de diverse overheden.

Sommigen vervelen zich en ontwikkelen zich tot Intrigant, maar er is ook een groepering die gewoon volledig eigen doelstellingen na gaat streven. Ze beginnen een eigen bedrijfje, gaan boeken schrijven of wat dan ook, en houden zich binnen de werktijden van de baas op deze manier uitstekend bezig.

Als het management maar ver genoeg van de werkvloer af staat, kunnen dit soort personen het nog verbluffend lang volhouden ook.

Uw auteur zijn gevallen bekend in een grote verzekerings-organisatie waar hele afdelingen nog wel degelijk bestonden maar geen echt aanwijsbare functie meer hadden.

Een soort dode takken aan de organisatieboomstam. Ze deden niemand kwaad, ze waren er meestal gewoon, ze vielen niet op. En ze vermaakten zich verder prima.

En omdat het een vergeten afdeling was, was er vaak ook geen directe manager maar iemand die dat er “even bij deed”. En die daar dus geen tijd voor had.

Nu, zult u zeggen, dat duurt maar een paar dagen? Wel, in dit geval duurde het minimaal 2 jaar. Daarna is de bron van uw auteur er opgestapt na het bereiken van de 57 jarige pre-vut regeling (of iets in die geest) en het kan best zo zijn dat het nog steeds tot ieders tevredenheid bestaat...

De strijd kan beginnen

We hebben nu een groot aantal spelers van ons ICT-speelveld langs zien komen.

- En wees eens eerlijk: Hoeveel herkent u er van?
- Hoeveel kunt u met naam en toenaam aanwijzen in uw organisatie?
- Hebt u al eens uitgerekend wat ze nu eigenlijk kosten, zowel direct als indirect?
- En wat doet u eraan?

Die laatste vraag is minder gemakkelijk te beantwoorden dan het lijkt. Al deze spelers hebben in ons speelveld hun veilige plekje wel min of meer gevonden en ondanks de onderlinge verschillen en drijfveren, weet men elkaar prima te vinden bij vijandigheden van buitenaf en dan sluit men hermetisch de gelederen. Het grote indekken kan daarna beginnen.

Uw formele organisatie van dat mooie organigram aan de wand speelt hier geen enkele rol. Die organisatie bepaalt hooguit de salarissen, regelt de leasebak, de goedkope PC en wie eruit moet vliegen als er eens iets echt verschrikkelijk uit de hand loopt.

Het ICT-speelveld draait 100% op de informele organisatie. Dat weet iedereen die er deel van uitmaakt, en daar werkt ook iedereen aan mee. Immers, hier is het zelfbehoud van zowel de groep als het individu in het geding, en elke groep streeft van nature naar zelfbehoud, zoals elke socioloog u kan vertellen.

Het betekent ook dat indringers van buitenaf niet of slechts onder voorwaarden welkom zijn. Ja, onervaren medewerkers, die nog

gemakkelijk te kneden en te beïnvloeden zijn, die zijn wel welkom, omdat die nog gemakkelijk inburgeren

Ronduit verdacht zijn die mensen die niet steeds het allernieuwste willen. Maar absoluut niet wenselijk zijn de echte indringers zoals

- Mensen met wat ervaring elders. Die weten alles beter en hebben absoluut niet de juiste instelling
- Oudere werknemers. (40+ ers) De zijn met hun ouderwetse ideeën wel het allerergste.
- Personen van elders binnen het bedrijf. Hun rol is te onduidelijk. Ze behoren niet tot de incrowd van de ICT. Dat kan gewoon niet goed zijn.

Dat die mensen daar soms hele goede redenen voor hebben zoals de soms lange inleertrajecten, kinderziektes en dergelijk wordt gewoon weggewuifd. Een loyaal deelnemer aan het ICT-spel wil het nieuwste.

Punt.

WWW.EFL.NL

EFL-Statistiek

Statistiek moet voor zichzelf spreken. Een aantal getallen zijn bij elkaar gebracht en het verloop gaat een beeld vormen van het succes van EFL.

Portemonnee-versie (Actief afgelopen 24 uur)	Aantal	Aandeel
/Christiaan Huygens:1.2.0.4/	26	51.0 %
/Satoshi:1.1.0.2/	16	31.4 %
/Satoshi:1.1.0.1/	4	7.8 %
/Christiaan Huygens:1.2.0.2/	2	3.9 %
/Christiaan Huygens:1.2.0.3/	2	3.9 %
/Christiaan Huygens:1.2.0.1/	1	2.0 %
Totaal	51 (-2)	
EFL.NL (Saldo>0)	297 (+1)	

Blokketen statistiek

public keys gevuld	10692 (+90)
public keys	152302 (+640)

Sociale statistiek

	Waarde	Link
Twittervolgers	208 (+3)	[s1]
Tweets	364(+2)	
facebook stichting-pagina likes	231 (+1)	[s2]
facebook e-guldengroep leden	216 (-1)	[s3]
Bitcointalk Foundation; gelezen	30146 (+202)	[s4]
Aantal vrienden	111 (-)	[s5]
Journaallezers	3535 (+8)	[s7]
Forum leden	274 (-)	[s8]
LinkedIn e-Guldengroep	33 (-)	[s9]

EFL financieel

Statistiek

Marktkapitalisatie EFL

Dollarprijs 1 Euro

Europrijs 1 EFL

Europrijs 1 BTC

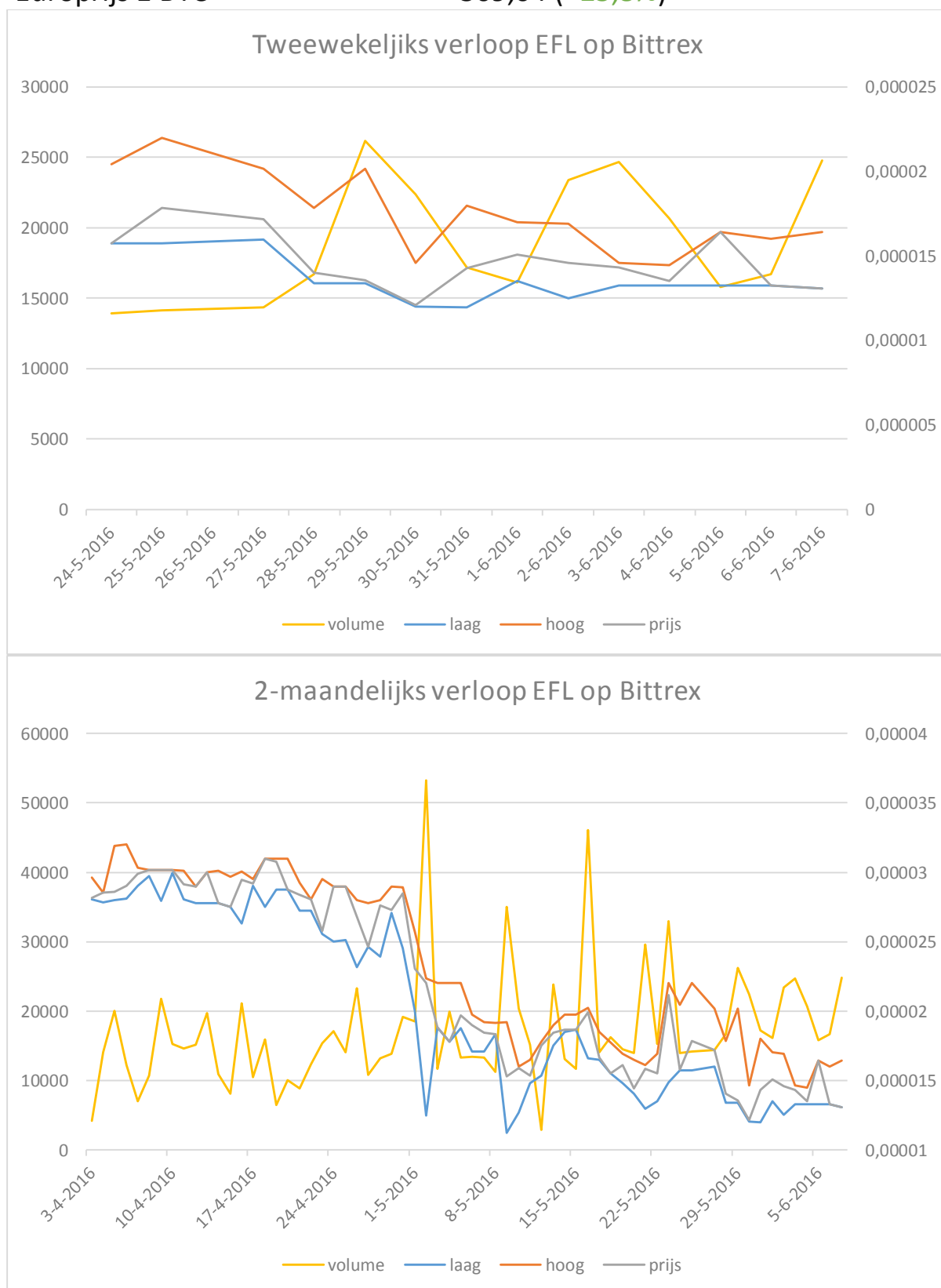
Waarde

\$ 228,114 (+65,7%)

1,1403 (-2,4%)

0,00731 (+14,6%)

509,04 (+25,8%)

COLOFON

Dit is een uitgave van stichting Electronic Gulden Foundation bedoeld voor de bezitters van EFL. Verschijnt in principe wekelijks. Uw bijdragen in tekst of grafische vorm worden zeer gewaardeerd en kunt u sturen naar redactie@egulden.org. Ook nieuwe aanmeldingen of uitschrijvingen kunnen aan dit adres worden gericht.

De redactie van het EFL-Journaal wordt verzorgd door

Jan Sibie <https://nl.linkedin.com/in/jansibie>

Gerrit Oerlemans <https://nl.linkedin.com/in/gerritoerlemans>

Disclaimer

Noch de auteurs, noch de stichting e-Gulden Foundation kan onder welke omstandigheid dan ook verantwoordelijk gesteld worden voor de directe of indirecte gevolgen in welke vorm dan ook, die het lezen van deze publicatie kan hebben. Het gebruiken van vermelde technieken, het opvolgen van tips en/of adviezen blijft altijd de volledige eigen verantwoordelijkheid van de lezer. Er wordt geen verantwoordelijkheid genomen voor de inhoud van websites of andere publicaties waar in deze publicatie naar wordt verwezen. Door verder te gaan in dit document verklaart de lezer deze disclaimer begrepen te hebben en deze onvoorwaardelijk te accepteren.

Gebruikt u EFL als belegging of om te sparen, dan geldt ook dat u uitsluitend moet beleggen met geld dat u kunt missen. Beleggen kan leuk zijn, kan voor een leuke bijverdienste zorgen, maar kan, als het mis gaat, ook veel geld kosten. Er kan altijd iets onverwachts verkeerd gaan. Zorg dat u in dat geval niet nog erger in de problemen komt. Een resultaat behaalt in het verleden is geen garantie voor de toekomst.

(c) Copyright stichting e-Gulden Foundation te Spaarndam 2016. All rights reserved.

Het is toegestaan deze publicatie onbeperkt te verspreiden zolang er geen enkele wijziging wordt aangebracht. Op wijzigingen is onverminderd van toepassing dat deze niet zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende aangebracht mogen worden.